

Sygn. akt IX U 11/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 24 listopada 2017 r. Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do umorzenia należności z tytułu składek:

- na ubezpieczenie społeczne w łącznej kwocie 22.291,75 zł (dwadzieścia dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych 75/100),

- na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 3.862,24 zł (trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt dwa złote 24/100),

- na Fundusz Pracy w łącznej kwocie 810,80 zł (osiemset dziesięć złotych 80/100).

Sędzia

Sygn. akt IX U 11/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.11.2017r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił J. S. umorzenia należności z tytułu składek łącznie z odsetkami i kosztami upomnienia

- na ubezpieczenie społeczne w łącznej kwocie 22.291,75 zł,
- na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 3.862,24 zł,
- Fundusz Pracy w łącznej kwocie 810,80 zł

ponieważ warunkiem umorzenia była spłata należności składek i kosztów egzekucyjnych nie podlegających umorzeniu w terminie do dnia 21.08.2017r i choć składki zgodnie z układem ratalnym zostały opłacone w terminie, to należności z tytułu kosztów egzekucyjnych, jak wynika z pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w R. zostały opłacone 14.11.2017r.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę zarzucając, że zawarł z Urzędem Skarbowym w R. układ ratalny z dnia 15.05.2015r oraz z 11.05.2016r i układ ratalny z dnia 15.05.2015r został spłacony w całości na kwotę 5.500 zł i nie był informowany, że jego wpłaty będą pobierane dla urzędu skarbowego a nie ZUS.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 9.12.2014 ubezpieczony złożył wniosek o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy za okres objęty ustawą z dnia 9.11.2012r o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

W dniu 15.07.2015r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia 15.07.2015r Nr (...) określił warunki umorzenia, w której wskazał, że umorzeniu będą podlegały składki na ubezpieczenie społeczne w kwocie 22.291 zł, na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 3.862,24 zł oraz Fundusz Pracy w kwocie 810,80 zł. Uprawomocniła się ona 18.08.2015r.

Następnie pismem z dnia 15.07.2015r organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że warunkiem umorzenia należności jest uregulowanie należności nie podlegających umorzeniu, również kosztów egzekucyjnych naliczonych przez naczelnika urzędu skarbowego i informację o kosztach egzekucyjnych otrzyma u Naczelnika Urzędu Skarbowego w R..

Pismo powyższe ubezpieczony otrzymał 17.07.2015r. W dniu 28.07.2015r organ rentowy wniósł do Urzędu Skarbowego w R. o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Pismem z dnia 11.01.2016r organ rentowy przekazał Naczelnikowi Urzędu Skarbowego informację o kwotach objętych tytułami egzekucyjnymi a niepodlegających umorzeniu.

Naczelnik Urzędu Skarbowego pismem z dnia 12.08.2016r powiadomił ZUS, że został zawarty układ ratalny z dnia 11.05.2016r na 12 lat i ostatnia rata jest płatna do 15.04.2017r i jest on realizowany zgodnie z harmonogramem a następnie pismem z dnia 23.10.2017r poinformowano, że ubezpieczony spłacił jedynie trzy raty 16.05.2016r, 17.08.2016r i 17.10.2016r.

Kolejnym pismem z dnia 14.11.2017r Naczelnik Urzędu Skarbowego w R. zawiadomił Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat, że z dniem 14.11.2017r zostały uregulowane przez ubezpieczonego wszystkie koszty egzekucyjne do tytułów wykonawczych wystawionych przez organ rentowy (akta ZUSu).

Ubezpieczony dokonał spłaty należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy wraz z kosztami upomnień i odsetek nie podlegających umorzeniu w oparciu o dwie umowy nr (...) z dnia 16.07.2015r i nr 626 z dnia 18.08.2016r w terminie do dnia 21.08.2017r (k.25-34 akt sprawy).

Naczelnik Urzędu Skarbowego w R. z dnia 15.05.2015r po rozpoznaniu wniosku J. S. z dnia 17.04.2015r, koszty egzekucji w wysokości 12.375,26 zł obejmujące koszty egzekucyjne od należności egzekwowanych na rzecz ZUSu rozłożył na raty.

Łączna kwota kosztów egzekucyjnych od należności dochodowych przez ZUS od ubezpieczonego, które zgodnie z informacją ZUSu nie zostały objęte abolicją wynosiła 4.736,33 zł (k. 39-43 akt sprawy).

Należności te zostały rozłożone w kwotach po 500 zł miesięcznie poczynając od 15.06.2015r do 15.04. 2016r oraz na kwotę 6.875,26 zł do dnia 15.05.2016r. Z tej należności 5.500 zł zostało spłaconych do 27.04.2016r a ostatnia rata w kwocie 6.895,26 zł została rozłożona kolejnym postanowieniem Naczelnika Urzędu Skarbowego z dnia 11.05.2016r (informacja Urzędu Skarbowego k.12 akt sprawy).

Do dnia 17.08.2016r ubezpieczony z tego układu spłacił kolejne 1.000 zł (akta ZUSu).

Z uwagi na mylnie podane ubezpieczonemu przez Urząd Skarbowy konto, pierwsze cztery raty przelano na inne konto i dopiero po interwencji J. S. w Urzędzie Skarbowym w R. skorygowano błędnie dane w zaświadczeniu z dnia 5.03.2018r (zeznania ubezp. k. 17a-18 i pismo k.12 akt sprawy).

Zeznania ubezpieczonego są w pełni wiarygodne gdyż znajdują potwierdzenie w dokumentacji nadesłanej przez Urząd Skarbowy w R..

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 1 ust. 10, 11 i 12 ustawy z dnia 9.11.2012r o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, FP i FGŚP oraz FEP, za okres od 1.01.1999r do opłacania, których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2 oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10 podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8.

W przypadku gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych, niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek, o którym mowa w ust. 10 uważa się za spełniony po ich opłaceniu.

Z zebranych w sprawie dowodów jednoznacznie wynika, że przed dniem 18.08.2016r, to jest w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji ustalającej warunki umorzenia zostały rozłożone na raty należności z tytułu składek, odsetek i upomnień i kwoty te zostały spłacone przed wydaniem zaskarżonej decyzji, co przyznaje organ rentowy.

Z wyjaśnień Urzędu Skarbowego w R. złożonych w toku postępowania sądowego wynika, że ubezpieczonemu rozłożono na raty przed 18.06.2016r koszty egzekucyjne od należności składkowych nie podlegających abolicji.

Jak wynika z zestawienia Urzędu Skarbowego i wyliczeń kosztów egzekucyjnych od należności egzekwowanych na rzecz ZUSu wynika, że ubezpieczony do 18.08.2016r spłacił kwotę znacznie wyższą niż wyliczone koszty egzekucyjne i to już realizując pierwsze postanowienie o rozłożeniu na raty z dnia 15.05.2015r o czym Naczelnik Urzędu Skarbowego nie powiadomił organu rentowego.

Poinformował jedynie o realizacji drugiego postanowienia o rozłożeniu na raty z 2016r wprowadził organ rentowy w błąd, co do zapłaty przez ubezpieczonego kosztów egzekucyjnych nie podlegającej umorzeniu.

Zatem skoro zostały spełnione warunki z art. 1 ust. 12, to na podstawie art. 1 ust. 13 pkt 1 ww ustawy zostały spełnione warunki do umorzenia.

Dlatego też Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji wyroku.

Sędzia: